

gende forslag giver ikke enkle kommandolinier — jfr. hoslagte diagrammer*) — og dermed ej heller en entydig placering af ansvaret. Opbygningen er ikke i overensstemmelse med rationelt stabsarbejde eller med ønsket om forenklet kommunikation med sideordnede og underlagte myndigheder og enheder:

- Ansvar for flygtiges ved den delvise bevarelse af chefbeføjelser hos inspektører og korpschefer,
- kommandolinierne bliver af samme årsag et netværk,
- sagsbehandlingen på det uddannelsesmæssige område bliver tung, dobbelt og tidrøvende som følge af adskillelse af opgaver og uddannelse, ligesom organisationen vil kræve sagkyndigt personel fra alle tre hjemmeværnsgrene med kvindekorpset i alle tre sektioner.
- forbindelsen til underlagte enheder på sagsbehandlerniveau bliver usikker og tilfældig som følge af, at sektionscheferne i almindelighed kun har begrænset kendskab til de to — for ham — fremmede hjemmeværnsgrenes forhold, hvorfor man udefra må søge enkeltpersoner, når oplysninger eller vejledning søges,
- behandling af bygningssager i Hjemmeværnskommandoen er eksempel på dobbeltadministration, dog bortset fra de økonomiske spørgsmål.

HJO's forslag.

Ud fra den kendsgerning, at Hjemmeværnskommandoen operative ansvar er begrænset til rådgivende virksomhed over for Forsvarskommandoen og til i overensstemmelse med den med forsvarschefen aftalte opgavestilling at udarbejde reglementariske bestemmelser herfor samt tilsluttende uddannelsesdirektiver, har foreningen udarbejdet hoslagte forslag. *)

HJO har tilstræbt, at nævnte forhold afspejles i Hjemmeværnskommandoen organisation derved, at der er foretaget en fuldstændig integration af det opgavemæssige (operative) og det uddannelsesmæssige element på sektionsniveau.

3) Integrationen er i øvrigt så godt som gennemført derved, at ledelsen af de tre hjemmeværnsgrene er foreslået samlet hos hjem-

meværnsledelsen med Chefen for Hjemmeværnet som „Hjemmeværnsinspektør“.

En total integration vil imidlertid ikke være rationel. På et eller andet trin er det mest lønnende at specialisere arbejdsopgaverne ud i overensstemmelse med underlagte enheders organisation og almindelige problemstilling. Gør man ikke det, udnytter man ikke sagsbehandlingens viden og erfaring fuldt ud.

Dette forhold har HJO tilgodeset ved i uddannelsessektoren ikke at føre integrationen ned på sagsbehandlerniveau. Sagsbehandlingerne er samlet i sektioner for henholdsvis Hærhjemmeværn, Marinehjemmeværn og Flyverhjemmeværn. På personel-, materiel- og økonomiområderne vil det inden for en stab som Hjemmeværnskommandoen derimod være rationelt at føre integrationen helt igennem.

De uddannelsesmæssige styringsfunktioner er herved rationelt organiseret i overensstemmelse med behovet for udadrettede relationer, og de forvaltningsmæssige er organiseret i overensstemmelse med den rationelle regionsvise forvaltning.

Bygningssagers behandling bør udlægges til de forvaltende myndigheder.

Alt i alt mener HJO herved at have opnået en entydig ansvarsplacering og enkle kommandolinier samt udadtil enkle relationer til underlagte og sideordnede enheder.

Bemærkning.

Det er ikke muligt at tage endelig stilling til bemandingsplanen, før organisation og opgaveområder er færdigbehandlet.

4) HJO mener dog, at arbejdsgruppens udkast er holdt i overkanten. Hvis opgaveområderne koordineres med virksomheden ved hjemmeværnets øvrige myndigheder — skolen og hjemmeværnsregioner m. fl. — vil antallet af ansatte kunne nedbringes ganske betydeligt til fordel for det føleligt udækkede behov ved de lokale enheder.

Staben bør bemandes med henblik på løsning af dagligt forekommende arbejdsopgaver. Dertil bør være en mindre margin, som sammen med personel fra hjemmeværnsenhederne vil kunne indtræde i projektgrupper til løsning af større opgaver. Denne arbejdsform har allerede givet gode resultater bl. a.

*) Udeladt her.